

ТОРИГ ЙОЛАНЗИ

Ўзбекистон болалари ва ўсмирларининг газетаси

Газета 1929 йил, 1 августдан чиқа бошлаган

№ 91 (65967)
1996 йил, 7 декабрь, шанба

Сотувда эркин
нархда

8 ДЕКАБРЬ – ЎЗБЕКИСТОН КОНСТИТУЦИЯСИ КУНИ

СЕНИ
СЕВИШАР

Сени севишар, чунки
Сен ўғилсан отангта!
Сени ўйлаб мардона
Бобонг ҳам кирган жангта.
Онанг аллалар айтиб,
Оқ ювиб, оқ тарайди.
Ҳаялласанг кўчада
Бувинг йўлга қарайди.

Сени шундай асрарашар
Улар ҳар қандай дамлар.
Билгин, шундай асрайди
Келажагин одамлар!

Сени севишар, чунки
Сен элчисан ҳаётта.
Катта меҳр юклаган
Сендаги жуфт қанотта.

Бу меҳри авайлаб,
Тортиқ қилмоқ пайти бор.
Сен ҳозирдан уларга
Рахматингни айтиб бор!

Шу сонга хабар

ЁШ ХИМОЯЧИЛАР

Тошкентдаги 258- мактаблицида Конституциянинг 4 йиллигига багишлаб байрам кечаси утказилди. Ҳукуқшуносликка ихтисослашган мактаб-лицейга қонун билмидонлари ташриф буордилар. Улар мактабда ўтилаётган ҳуқук фанларининг қандай узлаштирилаётганлиги билан қизиқдилар ва Миллий Конституциянинг афзаликлари ҳақида гапириб бердилар.

Кечада сунгиди «Уткир зехнлилар» кўрик-танлови иштирокчилари меҳмонлар эътиборини узига тортиди. Чунки бунда лицей ўқувчилари нинг билимлари яқол наамоён булди. Голиблар турли совгалар билан тақдирландилар.

Махмуда ХАЙДАРОВА.

— Нечанчи синфда үқйисан?
— Ўйғонищдаман.
— Мен сендан жиiddий сүраяпман. Нечанчи синфдасан?
— Бизда синф йүк, ака.
Юз-күзидан тийраклары яққол сезилиб турган, узини Дилемурод Құчқоров деб

ИҚТИСОД ҚАСРИДАН РЕПОРТАЖ

таништирган болакай саволимизга шундай түшнүарсыз жағоб берди-ю, юрганча дарсга кириб кетди.

— Зухра Оқиловна, — дейман мактаб директори ҳузырига кириб, сұңг бояғи савол-жәвобни айтты бераман, — бу нима дегани.

— Бу шуки, бизда синфлар Сафдошлик — «1-синф» Бардошлик — «1-синф», Интилиш — «2-синф», Ижодкорлик — «2-синф», Ҳамкорлик — «3-сакратма синф», Тараққиёт — «3-синф», Уйғониши — «5-синф» деб юритилади. Синфларымиз рамзий номланған. Биз Мустақиллигимиз байрами куни — 1 сентябрда мактабимизда юз-күзи порлаб келдиган болакайтар сағини — САФДОШЛИК деб атадик. Ниятимиз — бу бир сағ, қарыб бир хил үйли ва бир хил бүйли болакайтар дастлабки кунданоқ бир тану бир жон, бир сағ бүлсін. Бардошлилек — бу болакайтар илмән эгаллаңда бардошли бүлсінлар, дегани. Негаки, улар республикада яғона маңусынан үқывчилари дидир. Иқтисод илмини эгаллаш жуда қыйин. Гарчанд бу ерда үқув хоналары компьтерләштеган, үқитувчиларының аксарияти профессор ва фан номзодлары бүлсаям. Ахир, у кундан-күн,

соатма-соат үзгараётган фан. Бизда математика ҳам, рус ва инглиз тиілдіріледі. Зүріктисодчи бўлиш учун 3—4 тиілни билиш шарт. Чунки улар яқин келажақда мамлакатимизнинг иқтисод устунларига айланышы, қолаверса, чет заларда иқтисод ишлана.

ладик. 3-синфларни ҲАМКОРЛИК, ТАРАҚҚИЁТ деб атаяпмиз. Ҳамкорлик бўлсагина, тараққиёт ҳам бўлади. Асл мақсадимиз — иқтисод тараққиёт парварларини етиштириш.

— Зухра Оқиловна, ҳали сағнаганингизда дикқат қўлдим, сизда 4-синфлар йўқ экан, 5-

римизнинг вакиллари сифатида иш кўришлари лозим бўлади.

— Иккинчи синфларни...

— Иккинчи синфларни (улар ҳам бизда иккита) бирини ИНТИЛИШ, иккинчисини ИЖОДКОРЛИК деб номладик. Қунт, сабр-тоқат, бардошлилекка эга бўлган үқувчигина ютади холос, ҳаёлпаст, шоввоз ёки хомхайл деган лақабдан қўрқаслиги керак. Бу лақаблар уни олганни эмас, тўқиб чиқарганни кўпроқ шарманда қиласди. Ижодкоргина кашфиёт ва ихтиrolар қила олиши мумкин. Шу орзу-умидда биз иккинчи синфлардан бирини ИЖОДКОРЛИК деб номлайдик.

синфни эса УЙГОНИШ деб атабисизлар.

— Тўгри пайқабсиз. Эътибор кўлган бўлсангиз, боя ҲАМКОРЛИК синфи (3-синф)ни сакровчи синф дегандим. Яхши үқувчиларимиз ҲАМКОРЛИК-

ДАН, ТАРАҚҚИЁТдан УЙГОНИШга сакрашади.

— 4-синфда ёмон үқувчилар гина...

— Ёмон үқувчиларимиз жуда кам. Баъзиларигина оила муҳитидан келиб чиқиб, «аъло»га узлаштиромаяпти. Шуларгина 4-синфда қолишади. Ахир, биз ҳалқ таълимни вазирлиги назарида турган, иқтисодга йўналтирилган ягона биринчи сонли үқув комплексимиз. Шундан келиб чиқиб, бу ерга асосан иқтисодга қобилиятлilarни чертиб-чертуб оламиз. Жами 110 үқувчи.

— Зухра Оқиловна, мактабнинг үқув режаси ҳам бошқача роқ бўлса керак?

— Албатта. Үқувчиларимиз

СИНФСИЗ МАКТАБ ҲАҚИДА

оналар билан ҳам доимий алоқадамиз.

Катта бир янгилигимиз бор. Муҳибов Учқун Ёрқинович билан биргаликда «Иқтисодалифбоси» яратдик. Ноқамтарлик бўлса-да, айтишга мажбурман, бундай дарслик ҳали жаҳон бўйича яратилмаган экан. Китобнинг бир қисми яқинда Узбекистон республикаси мактабларида иқтисодий таълим дастури тарзида 1500 нусхада чиқди. Жаҳонда ягона дарслернинг янги, энг катта бўлимини «Иқтисод қасри» деб номладик... Кимки шу китобни қулга кирита олса, иқтисодалифбосидан сабоқ олиб «Иқтисод қасри»га бемалол ташриф буориши мумкин. Мен барча-барчани жону дилдан ИҚТИСОД ҚАСРИГА таклиф этаман.

— Мазмунли сұхбатнинг учун раҳмат.

Сұхбатдош: Ўрол ЎЗБЕК.

«Узинг учун үл етим» деган мақдени ҳар ким ҳар хил тушнади. Буни инкор қилишга шопшилман! Мен бир гап айтдими, албатта исботлаб бераман.

Эътибор берган бўлсангиз, ҳамма газета ва нашрлар қарыб иккى ойдан бери обуна масаласида кўйиб-пишаётти. Үз үқувчилари сонини кўпайтириш йўлида тиним билишмайти. Демак, юқоридаги мақдодан тугри хulosса чиқариб олишган. Булар орасида «Тонг ўлдузи» ҳам бор, албатта.

Аммо масаланинг бошқа бир томони бор. «Тонг ўлдузи» үқувчилари асосан ёшлар бўлиб, газетанинг мақсади ҳам миллатимиз келажаги бўлган фарзандларни маънан бойитиш, порлоқ келажларига замин тайёрлаштири. Афсуски, бола барбири бола. Уларга «керак бўлса келажагинг учун узинг қайтур, газета керакми, тошиб үқи» қабилида муомала қилиб бўлмайди. Куринадики, улар учун ҳам ота-она, маҳалла, мактаб, раҳбарият, қолаверса, сизу биз қайтуришимиз керак. Афсуски, «Тонг ўлдузи»га обуна бўлганлар сонини кўриб, жуда күпчилик гафлат уйқусида ётганмискин, деган хижолатта бордик. Балки жойлардаги масъул кишилар «узинг учун үл етим»ни бошқачароқ тушунгандирлар. Менинг эса уларга бир гапим бор. Бу мақдени биз үзимизга айттиб кўрганмиз. Келинг, энди сиз ҳам

узингизга бир айтинг ва шунда ёдингиздан кутарилмасинки, «узинг»нинг ичида «фарзандларинг» ҳам ётиди.

Мана бу эса «Тонг ўлдузи»га обуна бўлганлар рўйхати. Фарқлаб олаверинг, кимлар кўпроқ гафлатдаю, кимлар сергакроқ. Зоро, «Гапни гапир уқсанга»...

Қаламини зўрга тұхтатиб,
РОСТГЎЙ БОЛА.

«ГАПНИ ГАПИР . . . »

ҚОРАҚАЛПОҒИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ—339

(Халқ таълимни бошқармаси бошлиғи Т. Ж. Отамуродовниң кўнгироқ қилиб ушлолмаяпмиз. Аммо ходимлари Таваккал Халилов боз учун интервью беришга рози бўлганларига, саволларимизни ёзиб олиб, тезда жунатишга вайдалаптганларига бир ойдан ошиди. Бундай ахволда қандай қилиб уч минг обуначини йигиш мумкин. Қорақалпогистондан?)

АНДИЖОН ВИЛОЯТИ — 247.

(Бошқарма бошлиғи Ж. Х. Халилов жуда катта вайдалар бераятилару, аммо... Қаҷон 6000 обуначини түпларкинлар-а?)

БУХОРО ВИЛОЯТИ — 524.

(Бошқарма бошлиғи Сангча опамиздан умидимиз катта. Фарзандлар маннавияти учун қайтуради

лар. Айтинг-айтинг ой охиригача Бухородан обуначилар 4000 дан ошиди, деган кўнгироқ бўлсинг-да!

ЖИЗЗАХ ВИЛОЯТИ — 273.

(Болалар, газетамизда Жиззах вилояти бошқарма ходими Олимжон Исокжоновнинг сұхбатини уқигансиз. Болалар уқисин, излансин, келажаги учун курашсин, деб куонадиган Олимжон акангиз, билмадик қаҷон 4000 дан ортиқ үқувчилар газетага обуна бўлишиди, деб хабар қиларкинлар?)

НАВОЙИ ВИЛОЯТИ — 42.

(Уят-а? Наҳотки, Навоийда газеткон болалар шунчалар кам бўлса? Бунақада 3000 обуначини йуқотиб қўямиз-ку!)
НАМАНГАН ВИЛОЯТИ — 337.

(Бошқарма бошлиғи Ҳабибулла Убайдуллаев телефонда минимум 5000 үқувчини обуна қўлдидаримиз, дедилар. Ишондик. Аммо вақт кутиб турмайди. Ахир янги йил эшик қоқянти!)
САМАРҚАНД ВИЛОЯТИ — 807.

(Хар ҳолда тузук. Лекин Анвар Иzzатовишининг вайдалари бошқача эди. 7000 үқувчи «Тонг ўлдузи»

кўмитасининг хатини олган бўлсинлар. Акс ҳолда 6000 обуначини үйқолди, деяверинг.)

СИРДАРЁ ВИЛОЯТИ — 227.

(Светлана Акрамовна болажон аел. Билимдон болалар — оналар фахри. Ўйлаймизки, улар ҳам тезликда 2000 обуначилари билан фархланиб, бизга хабар қиладилар.)
ФАРГОНА ВИЛОЯТИ — 522.

(Қизик, бошқарма бошлиғи Турсунали Курбонович бўйли «Тонг ўлдузи» муштариylari 10 мингдан кам бўлмайди, деб кунинка ишонч билан айтдилар-ку, матбуот тарқатувчилар сонда янглишишдимикин?)
ХОРАЗМ ВИЛОЯТИ — 158.

(Мадраим Жуманисов бир сұхбатда «Тонг ўлдузи»ни үқиб улайганинги таъкидлагандилар. Ҳатто газета учун ўз фикр-мулоҳазаларини ёзиб юбориши ҳам вайда-

бергандилар. Демак, 4000 муштариини йиголмай, уйланиб юрган бўлсалар керак-а?)

ТОШКЕНТ ВИЛОЯТИ — 73.

(Олег Аҳмедович ҳам жон-куяримизга ухшагандилар, назаримизда. Эрта-индин уз фикр-мулоҳазалари билан ҳатто чиқиш ҳам қиммоқчи эдилар. 6000 муштариини қандай тупларкинлар а?)

ТОШКЕНТ ШАҲРИ — 170.

(Ҳамидулла Қаюмович «энди уятта қолмаймиз», дедилару.. Тиним билмайдиган, қаҷон сұраб-сүриштисак, сафару йигилишлардан бушамайдиган бўйли «Тонг ўлдузи»га бефарқ бўлмай эртанинин муштариylаримиз 2500 дан ошиди десалар ажаб эмас.)
АЗИЗ БОШҚАРМА БОШЛИҚЛАРИ!

Чиндан ҳам бу фактлар аниқ эмасдир. Бизнинг назаримизда ҳам муштариилар обуна бўлганлик варақасини топширишни унугишгандир? Лекин сизлар «Тонг ўлдузи»га обуна қилиш мавсуми тутаб бораётганини унугмасангизлар бўлгани. Хабар ва қўнгироқларингизни кутамиз.

КИТОБСИЗ УЙ-БҮЁШСИЗ УЙ

Утган замонда бир подшо утган экан. Бир куни у вазиру-уламоларини чақириб: — Дунёда энг зур, ҳамма нарсадан хабардор этувчи нима? — деб сурабди. У дейишибди, бу дейишибди, аммо саройдагилар аниқ жавоб берга олмабдилар. Ҳатто уларнинг ичидаги ҳамма нарсадан хабардор қилувчи «Ойна жаҳон» дар дейдиганлар ҳам топилибди. Аммо подшо буларни рад этибди ва «Топсангиз топдингиз, бўлмаса ҳаммангизни бошингиз кетади», — дебди. Подшодан қўрқан уламолар ҳар ёққа тарқалишибди. Ва бир донишмандни топиб ке-

лишибди.

— Дунёдаги энг зур нарса нима? — сурабди шоҳ.

— Китоб! — сира иккилан-май жавоб берибди донишманд.

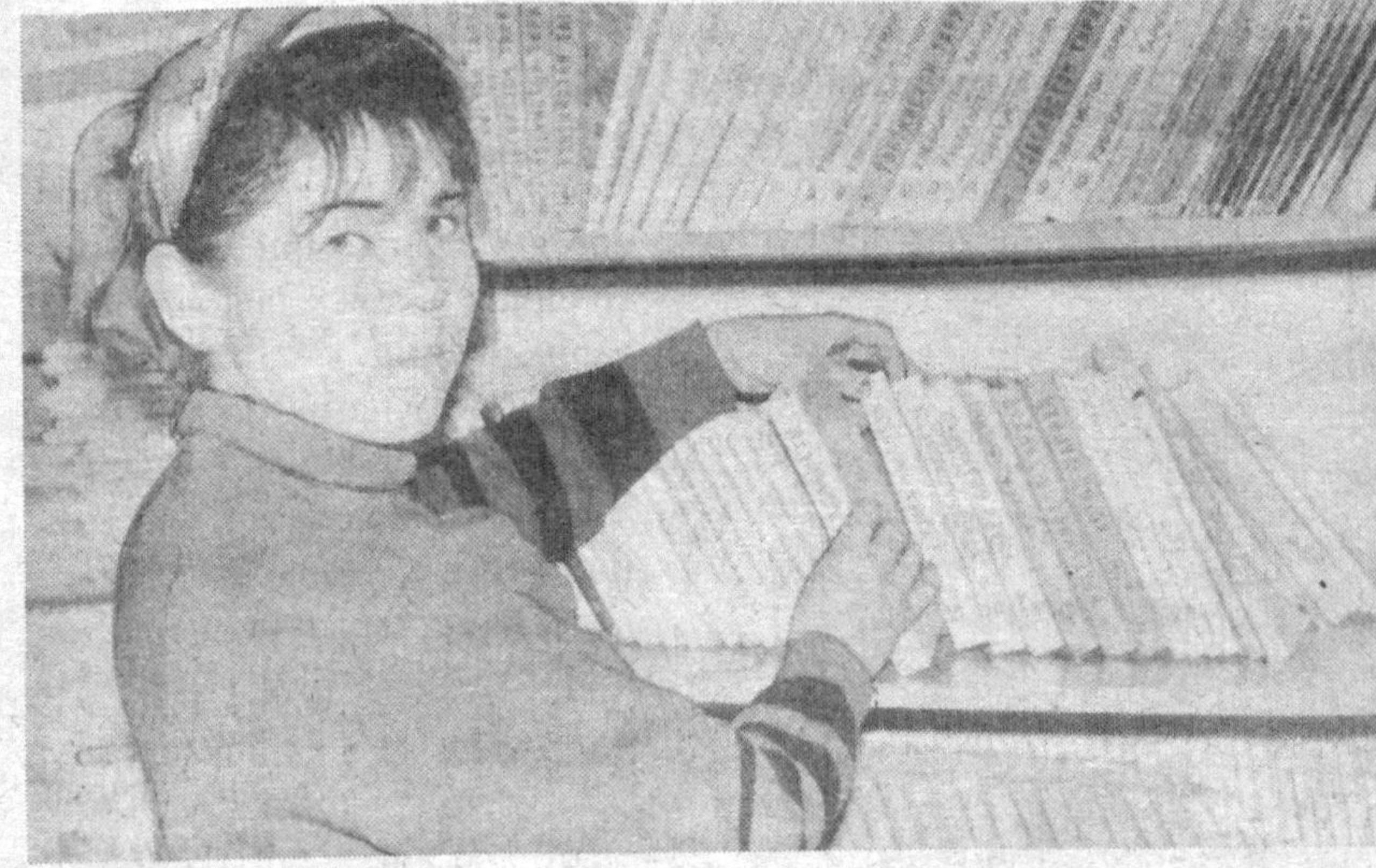
— Чунки, китоб билим беради.

Билимли одам эса енгилмасдир.

— Дунёдаги энг керакли нарса нима? — сурабди шоҳ.

— Китоб! — дебди яна до-нишманд. Инсон учун дунёда икки нарса азиз ҳисобланади. Бу китоб ва нон. Шунинг учун нон қанчалик мұтабар саналса, китоб ҳам шунчалик азиз-дир!

— Дунёдаги энг катта бойлик нима?

Жажжи қаҳрамонимиз Жаҳонгир Шукур Самарқанд вилоятининг Иштиҳон туманига қарапши Митан қўргонидаги Қучқор Қаршиев номли 41-урта мактабнинг 5-«Б» синфида уқииди. Биз ижодий сафар билан шу музоғотда бўлганимизда қай бир нуғузли даврада у ҳақда илиқ фикрлар эшитдик ва унга гойибона меҳримиз ортиб, тароватли куз кунларининг бирида Жаҳонгир уқиёттан мактабга қараб йўл олдик...

нимиз, шарафимиз. Ҳашар, ҳашардаги озми-кўпми меҳнат шарқона тарбия соатларидир. Хуллас, Жаҳонгир уқиидиган мактаб уқувчилари ҳам пахтада экан. Кечки пайт у билан учрашдим.

— Жаҳонгир, бугун сени йўқлаб мактабинта боргандик. Бир мўйсафид ота-хон ҳамма уқувчиларни ҳашарда деб айтди. Ҳуш, бугун қанча пахта тердинг?

— Ун беш кило.

— Ахир бу оз-ку! Еки дангасалик қилдинги?

— Аммо прокурор дегани нима узи? Прокурорлар узи нима иш қиласди?

— Прокурорми? Прокурор ёмонларни суд қиласди, угриларни жазолайди. Яхшиларни эса қамоқдан қутқаради...

— Яхшилар ҳам қамоққа тушадими?

— Э, бўлмасам-чи. Дадам айтган, тухматдан қамоқда утириб чиққанлар қанча!

— Жаҳонгир, соҳибқирон Амир Тесмур бобомизнинг, хусусан адолатни, яъни ҳақиқатни улуглаган ажойиб бир

— Дониёр Тошмуҳамедов ва Охунжон Мадалиев қушиқларини яхши кўраман.

— Тинглашними?

— Тинглашни ҳам, айтишни ҳам.

— Улар кўпинча севги-муҳаббат ҳақидаги қушиқларни ижро этишади. Бу қушиқлар сенинг ҳозирги ёшингта турри келмайди-ку? Еки...

— Билмадим... Лекин қушиқ айтиш-

хўжалиги Самарқанд маҳалла-сида жойлашган Низомийномли 26-урта мактабда ишлайди.

— Мен бўш вақтларимда китоб уқиши яхши кўраман, — дейди Назира Қосимова.

— Шу мактабда 3 йилдан бери бош етакчи булиш билан биргаликда кутубхоначилик ҳам қиласди. Уқувчиларга бадиий китобларни танлашларида ёрдам бераман.

— Китобни тартибли, мақсадли уқиши лозим. Қўринган китобни «шунчаки уқиши бўлса булди» дейиш нотури. Китоб уқишининг ҳам қонун-қоидалари бор. Шу боис ҳам китоб уқиши маданиятини чукур биллиб олиш ва унга амал қилиш, уқувчининг бурчи деб биламан. Китобсиз уй — қуещиз уй демакдир.

— Топай десант камол, Олтин эмас, китоб ол, — деб бежиз айтилмаган.

— Тўгрими? Сиз бунга қандай қарайсиз?

Озода ТУРСУНБОЕВА,
Суратда: 26-урта мактабнинг бош етакчи ва кутубхоначиси Назира Қосимова севимли иш жойида.

Х. ЗУЛФИҚОРОВ олган сурат.

ЁНГОҚ ФОЙДА БЕРДИ

Эсимни танибманки, дадам бўш бўлди дегунча газетадан бош кутармайдилар. Газета саҳифаларидағи қизиқарли, баҳсга чорловчи, ўйлантирадиган мақолаларни оиласи мухокама қиласди. Дадам «Маърифат», «Ўзбекистон овози», «Халқ сўзи» каби газеталарнинг ҳар бир сонини қўймай уқиидилар. Яқинда эса улар «Бу йил газета ва журнallарга обуна нархи бирор ошиб кетибди-да»

Обуна — 97

деб қолдилар. Дадам билан келишиб, ишга тушдик. Ҳовлимида тўрт туп ёнгоқ бор. Ёнгоқни қоқиб, қуритиб, бозорга олиб чиқиб сотдик. Бу иш барчамизга маъқул бўлди. Отонамга мояддий зарар етмади, менга маънавий фойда берди. Чунки, мен ҳам «Тонг юлдузига обуна бўлдим. Мен обуна масаласида бирор қийналаётган тенгдош дустларимга ҳали ҳам кеч эмас, дейман. Иложини топиб «Тонг юлдузига обуна бўлинг. Фойдасини кейинги йил кураисиз.

Моҳинур УЛУФБЕК кизи, Андижон вилояти, Бўз тумани, 9-мактаб.

ЖАҲОНГИР ШУКУР ПРОКУРОР БЎЛМОҚЧИ

Митан қўргонидан чиқиб, Иштиҳонга — туман марказига қараб кета-верища йўлнинг ўнг томонида пахта тозалаш заводи, чапда эса яқиндагина фойдаланишта тоширилган кўп қаватли замонавий шифохона ва бошқа жамоат бинолари бор. Завод қошидаги пахта қабул қилиш пунктига «оқ олтин» карвонлари тинмай келиб туриди. Ҳамма ерда сафарбарлик. Таъбир жоиз бўлса, элимизнинг кексасидан тортиб, мактаб уқувчисигача ҳосил тақдирини ўйлади. Меҳнаткаш, меҳр-оқибатли ҳалқимиз ҳашар десангиз, «ҳашар — элга ярашар» шиорини байроқ қилиб, шарқона бу удумни жойига қўяди. Шу куни уқувчилар ҳам оммавий ҳашарга чиққанлигини, улар баҳоли қудрат пахтакорларга кўмак бершиштанини эшитиб унчайм ажабланмадик. Негаки, вақт кутиб туриди. Бунинг устига ҳаво ҳам гоҳоги қовогини уюб туриди. Ахир, пахтанинг турган биттани бойлик, шо-

— Йўқ, бундан ҳам кўпроқ теришим мумкин эди. Лекин ташкилий ишлар билан банд булиб қолдим.

— Қанақа ташкилий иш, билсак буладими?

— Синф раҳбаримиз Феруза Ботировна узи билан бирга «Тонг юлдузига» газетасининг янги сонини олиб келган экан. Газетани кўздан кечириб ундаги мақолалар, топишмоқлар, шеърлар бизга жуда ёқди. 1997 йил учун «Тонг юлдузига» обунани ташкилладик. Мен ёзув-чизув билан овора булиб кетдим.

— Жаҳонгир, ростингни айт, мактабларингда, яъни тенгдошларинг орасида шундай газета борлигини билмайдиганлар ҳам бордир-а?

— Бор! Улар фақат «бизнесмен» булишини ўйлашади. Уқишига қизиқишмайди.

— Сен келажакда ким бўлмоқчисан?

— Менни? Мен прокурор бўлмоқчи-ман!

— Яхши. Укажон, албатта ниятинга

гапи бор. Қани, билимингни бир синаб кўрайлик-чи, жаҳонгир бобомизнинг шу хусусдаги фикрини ёддан айтиб бера оласанми?

— Буни сўзма-сўз биламан. Эшитинг: «Адолат кучли, куч эсаadolатли бўлмоғи лозим».

— Сен ўқиётган 41-урта мактаб Қучқор Қаршиев номи билан аталаркан. Қучқор Қаршиев узи ким бўлган?

— Қучқор Қаршиев — собиқ Совет Иттифоқи Қаҳрамони. У бир пайтлар қўргонимиздаги 19-урта мактабда таҳсил олган, урушга кетиб, мардларча ҳалок бўлган. Эндилиқда уша собиқ 19-урта мактаб бизнинг мактаб ҳисобланади.

— Жаҳонгир, эшитишмча, сен қушиқ ҳам айтиармишсан? Шу ростми?

— Ростликка-ростку-я... Аммо...

— Нима, «аммо»? Еки биздан уяласанми? Қурқма, қушиқ айтиб бер демоқчимасмиз. Узи санъаткорлардан кимларнинг қушиқларини яхши кўрасан?

да уларга жуда-жуда ухшагим келади.

— Демак, Жаҳонгир Шукур прокурор эмас, келажакда санъаткор булиши аниқ экан-да?! А, нима дединг?

— Йўқ, барибир прокурор бўламан!

— Прокурор бўламан деган бола қатъиятли, уқишилари эса доим аъло булиши керак.

— Ҳозирча ҳаммаси «4» ва «5», бундан кейин ҳам фақат аъло баҳоларга уқимоқчиман.

Ана шунаقا! Қаҳрамонимиз Жаҳонгир Шукуров билан шу тариқа сухбат булиб утди. Суҳбатимиз сўнгида Жаҳонгиржон Узбекистонимиз мадхиясини гоят мароқ билан ёддан айтиб берди. Жаҳонгирининг овозида — Мадхия оҳангларида «Жаҳонгир албатта прокурор бўлади!» деган маъно устивор эди.

Абдулла ТУРДИЕВ.

Ишхонамизга кириб ҳам ултумасимдан, эшик оҳиста очилиб, Тошкент республика Нифис санъати лицейининг ўқувчи-қизлари кириб келишиди:

— Юлдузхон, бутун «Тонг юлдузи»га бобомиз Рамз Бобожон келарканлар, деб эшитдик. Шу ростми? — дейинди улар.

— Рост, келиб яхши қилиб сизларда. Қани ичкари киравеңинглар...

...Рамз бобо бизни кўп куттирмадилар. Қулларида бир даста китоб, қоғозлар кутарганча, шогирдлари, таникли ТВ режиссёри Ҳамид Қаҳрамонов билан келиб қолдилар. Саломалик қилиб ҳам ултурмай, қизлар атрофларини ураб олишиди, «бобожон, бобожон»лаб саволларга «кумиб» ташлашиди.

— Она қизларим, попук қизларим, ҳозир ҳаммасини бир бошдан гапириб бераман, — дедилар бобом.

Таҳририятимиз учун ажратилган хоналар сони, шарт-шароитларимиз, ходимларимиз имконияти, ҳамма-ҳаммаси билан қизиқдилар. Газетамизни бирма-бир вароқладилар, ўқувчиларнинг қувноқ шеълари ни ўқиб, юзларига табассум ўғорди.

— Сизларга қараб туриб, ёнлигим, болалик чоғларим ёдимга тушиб кетди, — дедилар. — Онам ўқимишили, зиёли аёл булганлар. Ишлари жуда кўп булса ҳам фурсат топиб, менга Хувайдо, Нодира, Фузулийларнинг шеър ва газалларидан ўқиб берардилар. Уларни худди ёқимили алла тинглагандек, мароқ билан эшитардим. Яна, Комилжон Иброҳимов деган поччамиз булардилар. Уларнинг ҳам адабиётта, шеъриятга иштиёклари бор эди. Шу боис ҳам уйимизгаFaфур Ғулом, Ҳамид Олимжон, Ўйғун каби шоир ва ўзувчилар тез-тез келиб туришарди. Улар даврасида ўтириш, мушоира тинглаш — менинг энг севимли машгулотим эди.

Бобомнинг ҳовлилари ҳозирги Цирк биносининг ўрнида буларди. Бобом ҳам маърифатпарвар одам эдилар. Жуда кўп лаб рубойи ва газаллар билардилар. Айниқса, «Ўлтүргуси»ни

кўшик қилиб куйлаб юришни ёқтирадилар. Ёнбошлаб олиб шу кўшикни айтганларида мен ҳам ёнларida ётиб, ортиқча бармоқлари бор эди, уни ўйнай-йай ухлаб қолардим.

«Янги ҳаёт» номли мактабга илк бор қадам қўйган куним кечаси билан ухламай чиққаним ёдимда. Мактабда ҳам аъло ўқиган бўлсан керак, бир гурух аълочи ўқувчиларни Шоҳимардонга дам олишга юборишган. Табиат қўйнида чодирлар тикиб ўшаганмиз. У ернинг хушманзара табиати, гўзаллигига мафтун булиб, биринчи шеъримни ёзгандим. Унга «Шод-

ланларини ҳали-ҳануз ҳаяжон билан эслайман. Ушанда, 14 ёшида эдим, 1935 йил эди.

Тақдир экан, кейинчалик, яъни 1947-52 йилларда узим шу газетага муҳарририлик қилдим. Шундай бўлсада, муҳарририятилизинг файзи булакча эди.

Пиримқул Қодиров, Пұлат

РАМЗ БОБОМ КЕЛДИЛАР

лигим» деб ном қўйиб «Ленин учқуни» (ҳозирги «Тонг юлдузи»га юборганман. Уша пайтда газетага Йулдош Шамшар муҳарририлик қилардилар. У пайтларда ўқувчиларга қалам ҳақи тўланмасди. Йулдош ака дафтар, ручкалар совга қилиб, қўлимни қаттиқ сиқиб табрикли-

Мумин, Ёқубжон Шукуровлар бирлари адабиёт, яна бирлари проза бўлимларини бошқаришарди.

Бир куни қалингина бир мактуб келди. Одил Ёқубов «Тенгдошлар» номли қиссасини юборган экан. Үқиб чиқдим, маъқул бўлди. Қизиқиб қолиб,

муаллифни чақириби, мактуб ёзгандим. Одил Ёқубов содагина қишлоқ боласи, солдат кийимида кириб келди. Имкон қадар, энг арzon меҳмонхоналардан бирига жойлаб қўйгандим. Кейин уч ой давомида қиссаси газетамизда чиқиб турди. Одил Ёқубов таҳририятимизда узи таҳир қилиб ўтиради.

Авваллари газетамиз биноси кўримсизгина иккита хонада жойлашган булиб, муҳаррир ҳам, корректорлар ҳам бир хонада ўтирадик. Ёғоч пилла-поялари ҳам омонат эди, кўрқиб-қўрқиб қадам босардик. Шундай бўлсада, муҳарририятилизинг файзи булакча эди.

май янги бир шеър ташлаб кетардилар. Миртемиртайёр асарлар олиб келса, Пұлат Мумин Faфур Ғуломнинг кетидан бориб, янги шеър «ундириб» келарди. Завқу шавқ билан, қандайдир кутаринкилиқ билан ишлардик...

Суҳбатимиз уз-узидан мушоирага айланиб кетди. Биз укишининг шеъларидан ёд айтдик, бобо ҳам янгиларидан ўқиб бердилар. Фарзандлари, ширинири набиралари ҳақида меҳр билан ҳикоя қилдилар. Қизларимизнинг: «Уз ижодингиздан қониқасизми? деган саволларига, бир сўз билан «Умримдан розиман» дедилар. Бобомизни кутгуг 75 ёшлари билан савимий кутлаб, ич-ичимиздан, ёмон кузлардан асрасин, деяният ҳам билдириб қўйдик. З жилдлик «Танланган» асарларини совга қиларканлар, газетамиз фаолиятини ижобий баҳолаб, муштарилиларимизга, уз набираларига тилак ва истакларини ҳам шеърий йул билан изҳор қилдилар:

СУЮКЛИ, АЗИЗ «ТОНГ ЮЛДУЗИ» ГАЗЕТХОНЛАРИГА!

Тонготар уйғониб, тонгда кўраман:

Ўтган болаликми ё тонг юлдузи?

Кўз юммай кечалар хаёл сурман,

Наҳотки беҳуда?

Этиз иккиси!

Шодман! Кексалигим ўзи бир синоқ,

Сиз борсиз баҳтимга, баҳтли пешонам.

Мабодо, сочимга тушган бўлса,

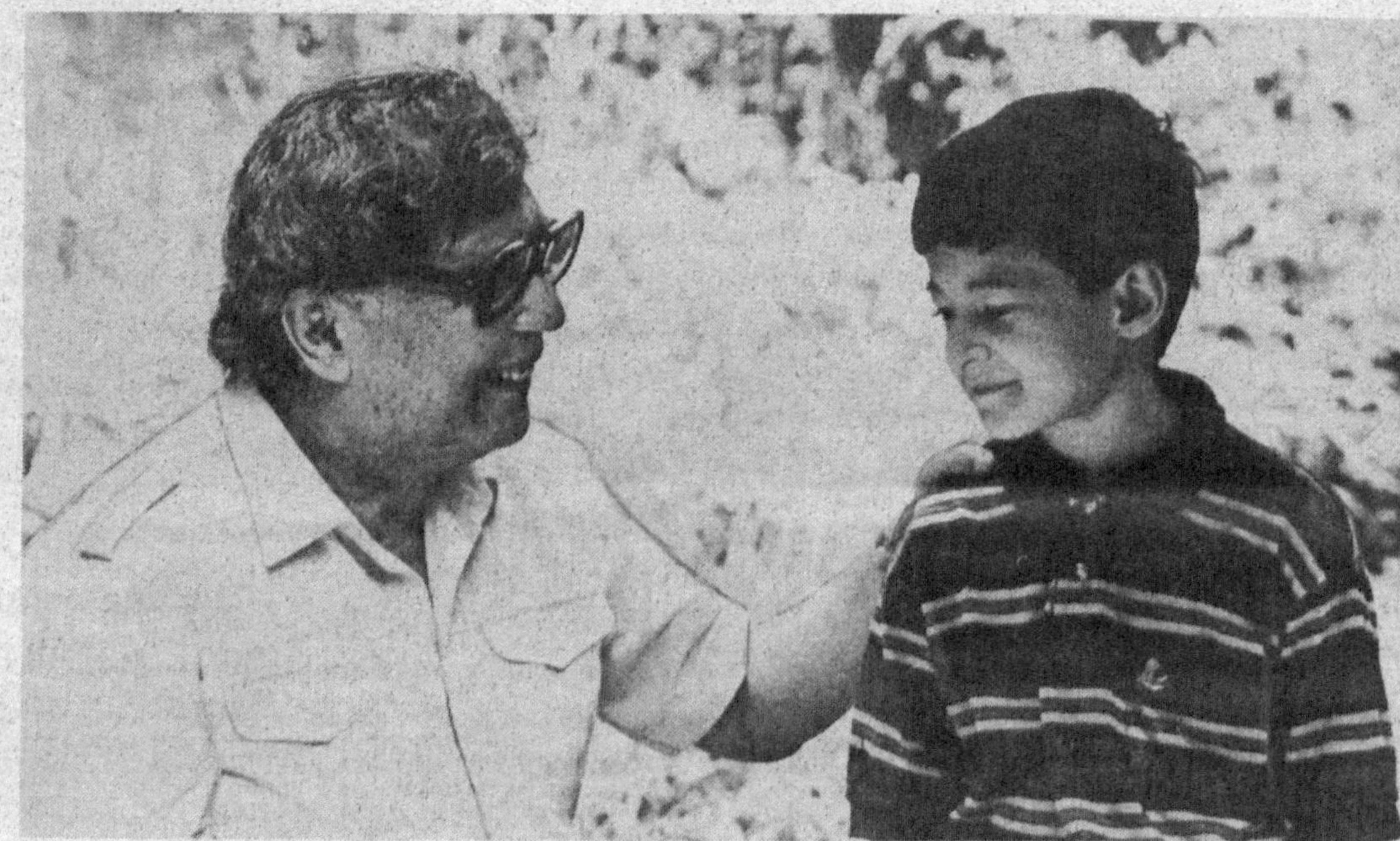
Демак, тиниқлиқдан, нурдан нишона...

Сизга саломатлик, давлат тилайман,

Мустақил юртимнинг ўғил-қизлари!

Сизга тахт тилайман, омад тилайман,

Нурафшон юлдузлар, тонг юлдузлари!

НАБИРАМ БАҲОДИРНИНГ ШЕЪРИ

Менинг отим Баҳодир,
Асли зотим баҳодир...
Бобом Рамз Бобожон
Ҳиммати бебаҳодир.

Адам менга меҳрибон,
Аям эса гиргиттон.
Ойижоним баҳтимга
Омон бўлсинлар, омон.

Ақаларим кўпdir, кўп
Хулкар мисоли бир тўп...
Энг каттаси Улугбек,
Не тиласам, дейди «хўп».

Бири-биридан яхши,
Азиз кўнглиминг нақши.
Хондамир гапиргандা
Тилга киради баҳши.

Энг кичиги ўзимдир,
Юлдуз, балки кўзимдир...
Ақаларим қатори
Ука кўриш орзумдир.

Истардим, катта бўлсанам,
Укамга ака бўлсанам.
Кимга керак бу шеърим,
Мабодо якка бўлсанам?

Рамз БОБОЖОН,
Ўзбекистон ҳалқ шоири.

ТОНГ ЮЛДУЗИ

Муассислар:
ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ХАЛҚ ТАЪЛИМИ ВАЗИРЛИГИ,
ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ДАВЛАТ МАТБУОТ КЎМИТАСИ

Бош
муҳаррир
Умида
АБДУАЗИМОВА

Таҳрир ҳайъати:
Наримон ОРИФЖОНОВ,
Омон МАТЖОН,
Гулнора ЙўЛДОШЕВА,
Марат ШАФИЕВ,
Феруза ЖАЛИЛОВА.

- Рўйхатдан ўтиш тартиби № 000137
- Маизилининг: 700083,
- Тошкент шаҳри,
- Матбуотчилар кўчаси,
- 32-йи.
- Нашр кўрсаткичи: № 64563
- Телефон: 33-44-25